

فهم شرط اخذ در استنتاج

علیرضا کاظمی

پژوهشگاه دانش‌های بنیادی

چکیده

مطابق شرط اخذ در استنتاج، «استنتاج کردن بالضروره مستلزم این است که شخص مقدمات را به عنوان پشتیبان نتایج/اخذ کند و پرش استنتاجی را به این خاطر انجام دهد» (بوگوسیان ۲۰۱۴). پیشنهادهای مختلفی برای روشن کردن این حالت اخذ در ادبیات وجود دارد. برخی اخذ کردن را داشتن باور به حمایت مقدمات از نتیجه تعبیر کرده‌اند (تلقی باورمندانه از اخذ)، برخی آن را یک شهود یا به نظر رسیدن عقلانی می‌دانند و برخی پیشنهاد داده‌اند که اخذ یک حالت بدوی و غیرقابل تحلیل است. در این ارائه، له یک نگاه جدید برای روشن کردن ماهیت حالت اخذ استدلال خواهیم کرد. مطابق این نگاه حالت اخذ، فهم این امر است که مقدمات نتیجه را حمایت می‌کنند (تلقی فهم‌محور از اخذ). به تفصیل نشان خواهیم داد که این تلقی فهم‌محور از حالت اخذ چه تفاوتی با دیگر تلقی‌های موجود در ادبیات دارد و استدلال می‌کنم که مشکلات مختلفی که هرکدام از تلقی‌ها با آن دست به گریبان هستند، به تلقی فهم‌محور از حالت اخذ وارد نمی‌شود.

شرکت برای عموم آزاد است.

زمان: دوشنبه، ۱۶ مهر ۱۴۰۳، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، پژوهشکده فلسفه

تحلیلی، سالن شماره ۱